

РЕШЕНИЕ

№ 3493

гр. София, 25.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 34 състав,
в публично заседание на 10.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **12480** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващи от Административно процесуалния кодекс (АПК), във връзка със Закона за подпомагане на земеделските производители (ЗПЗП), във връзка с Наредба № 4 от 24.02.2015г. за прилагане на Мярка 11 „Биологично земеделие“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020 г. (Наредба № 4 от 24.02.2015г.).

Постъпила е жалба от [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 5, ап. 18, представлявано от управителя Д. С. В., чрез адв. Д. Б. и Н. М. - САК, с адрес: [населено място], [улица], ет. 8, оф. 14-15, против Уведомително писмо /Акт/ № 01-2600/6551#6 от 28.06.2019 г. за прекратяване на биологичен ангажимент по Мярка 11 „Биологично земеделие“ от Програма за развитие на селските райони /ПРСР/ 2014-2020 г. за кампания 2018 г., издадено от заместник-изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“.

С жалбата се иска отмяна на оспореното уведомително писмо като незаконосъобразно поради допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и нарушение на материалния закон. Твърди се, че актът е не е мотивиран и изложеното твърдение не отговаря на истината и е следствие от неправомерно поведение на административния орган. В съдебните заседания жалбоподателят се представлява от адв. Б., който поддържа жалбата. Претендира присъждане на направените по делото разноски.

Ответника по делото - Заместник-изпълнителният директор на ДФ "Земеделие", чрез процесуален представител - старши юрисконсулт М. П. моли съда да отхвърли

жалбата като недопустима, респективно неоснователна и недоказана, като излага аргументи. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Дружеството [фирма] е регистрирано като земеделски производител през 2008 г. и фигурира в Интегрираната система за администриране и контрол (И.) с Уникален регистрационен номер (УРН) 408185. Одобрено е за участие и е поело ангажимент по Мярка 11 „Биологично земеделие” от ПРСР 2014-2020 г. с направление „Биологично растениевъдство” за стопанската 2016/2017 г. През 2017 г. дружеството [фирма], ЕИК:[ЕИК] е преобразувано и правопреемник е жалбоподателят [фирма], ЕИК:[ЕИК], представлявано от управителя на дружеството - Д. С. В..

От страна на жалбоподателят са депозираны декларации за прехвърляне на Заявление за подпомагане с вх. № 02-221-2600/352 от 18.09.2017 г. и вх. № 02-221-2600/352 от 15.11.2017 г. на УИН: 22/060617/85951 от [фирма] на [фирма], като с Уведомително писмо за неодобрение за прехвърляне на заявление за подпомагане с изх. № 01-6300/714 от 11.12.2017 г. дружеството е информирано, че ДФ „Земеделие” неодобрява прехвърлянето на заявлението за подпомагане с УИН: 22/060617/85951 към УИН: 692152.

С влязъл в сила Акт за прекратяване на биологичен ангажимент по Мярка 11 „Биологично земеделие” от ПРСР 2014-2020 г. с изх. № 01-2600/1826 от 09.10.2019 г., ДФ „Земеделие” - Разплащателна агенция е прекратил поетия ангажимент на [фирма]. Административният орган е установил, че дружеството не е подало Заявление за плащане по Мярка 11 „Биологично земеделие“, направление „Биологично растениевъдство“ през кампания 2018 г. и на основание чл. 15, ал. 3, т. 2 и чл. 46, ал. 1 от Наредба № 4 от 24.02.2015 г. прекратява поетият ангажимент.

С писмо с изх. № 01-2600/6551/14.12.2018 г., издадено от заместник изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“, жалбоподателят е уведомен за откриване на административно производство за издаване на АУПДВ съгласно чл. 26, ал. 1 от АПК. В писмото са изложени фактическите обстоятелства, въз основа на които е прието, че са налице основания за издаване на АУПДВ. Дадена му е възможност в съответствие с чл. 34, ал. 3 от АПК, да предостави възражения и допълнителна информация, относими към изложените констатации, в случай че не ги приема за основателни.

С писма с вх. № 01-2600/6551 от 30.01.2019 г. и вх. № 01-2600/6551 от 12.04.2019 г. жалбоподателят е възразил срещу откритото производство по издаване на АУПДВ, като е посочил, че двукратно е депозирал Декларация за прехвърляне на заявлението за подпомагане от [фирма] на [фирма] и е подал „Заявление за плащане“ за стопанската 2018 г. от [фирма], УРН: 692152. Системата обаче не е допуснала регистрацията на дружеството по Мярка „Биологично земеделие“. Излага доводи, че независимо от недопускането от системата на Заявлението за плащане през 2018 г., [фирма], като правопреемник на [фирма] продължава да изпълнява всички изисквания на Наредбата по приложение на Мярка 11 „Биологично земеделие“.

Направените възражения и представените към тях доказателства не са приети за основателни, поради което е издадено и оспореното Уведомително писмо /Акт/ № 01-2600/6551#6 от 28.06.2019 г. за прекратяване на биологичен ангажимент по Мярка 11 „Биологично земеделие“ по Програма за развитие на селските райони /ПРСР/

2014-2020 г. за кампания 2018 г. от заместник изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“ и е отказана финансовата помощ и прекратен поетия ангажимент по Мярка 11 „Биологично земеделие“, направление „Биологично растителство“ на [фирма].

В мотивите на акта за прекратяване на биологичния ангажимент е посочено, че подпомагането се отказва и поетият ангажимент прекратява на основание чл. 15, ал. 3, т. 2 и чл. 46, ал. 1 от Наредба № 4 от 24.02.2015 г., а именно липсата на подадено Заявление за подпомагане и Приложение за кандидатстване по Мярка 11 „Биологично земеделие“, направление „Биологично растителство“ през кампания 2018 г. от страна на [фирма].

В хода на съдебното производство, като доказателства по делото са приети представените с жалбата и административната преписка писмени документи, както и допълнително ангажираните от ответника.

По делото е уважено доказателствено искане на жалбоподателя и е допусната съдебно-техническа експертиза. Вещото лице е представило подробно в констативно-съобразителната си част изводи от направената проверка за подаването на заявления за директни плащания през системата И. /Интегрирана система за администриране и контрол/, контролираща и администрираща няколко програми на ДФ „Земеделие“, сред които и „Програмата за развитие на селските райони“. Представено е становище, че съществуват две юридически лица с еднакви имена, различни ЕИК и съответно различни УРН, а именно [фирма] и [фирма]. Дружеството [фирма] с ЕИК:[ЕИК] И УРН: 408185 фигурира в системата като бенефициент по Мярка 11 и е подавало заявления до 2017 г. включително. Дружеството [фирма], УРН: 692152 никога не е кандидатствало по Мярка 11 и не е било отразено в средата за междурегистров обмен (R.) като фирма с биологично растителство, следователно при връзка на И. с Р. се получава конфликт. Експертизата не е оспорена от страните и е приета без възражения по делото. Съдът кредитира заключението на вещото лице като обективно и съответно на събраните по делото доказателства.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149 от АПК, от лице с правен интерес – адресат на акта, който подлежи на съдебен контрол, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен административен орган:

Заместник-изпълнителният директор на Държавен фонд „Земеделие“, във връзка с изрична заповед, издадена от Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ на основание чл. 20, т. 2 и т. 3 вр. чл. 20а, ал. 1, 2 и 4 от Закона за подпомагане на земеделските производители /ЗПЗП/ и чл. 10, т. 1, т. 2 и т. 13 и чл. 11, ал. 2 от Устройствения правилник на ДФЗ. По смисъла на разпоредбата на § 1 т. 13 от ДР на ЗПЗП Разплащателната агенция е специализирана акредитирана структура за приемане на заявления, проверка на условията и извършване на плащания от Европейските земеделски фондове и за прилагане на пазарни мерки, включително интервенция на пазарите на земеделски продукти, по правилата на законодателството на Европейския съюз. Съгласно чл. 18, ал. 1 ЗПЗП, органи на Държавен фонд „Земеделие“, който е и Разплащателна агенция, са управителният съвет и

изпълнителният директор. Изпълнителният директор на фонда, който е изпълнителен директор и на разплащателната агенция, организира и ръководи дейността на агенцията и я представлява, съгласно приложимата редакция на чл. 20а от ЗПЗП. Видно от представената заповед, изпълнителният директор на ДФЗ е делегирал на П. С., заместник-изпълнителен директор на Фонда, определени правомощия, в това число да издава и подписва уведомителни писма за прекратяване на биологичен ангажимент по Мярка 11 „Биологично земеделие“ от Програмата за Развитие на селските райони за периода от 2014-2020 г.

Нормата на чл. 20 от ЗПЗП, визира правомощията на изпълнителния директор на ДФЗ, респективно на разплащателната агенция, като според т. 2 изпълнителният директор на ДФЗ организира и ръководи дейността му и следователно той е компетентният орган да издава административните актове, свързани с прилагане на Общата селскостопанска политика. Към датата на постановяване на оспорения административен акт – 28.06.2018 г., законът предвижда възможност изпълнителният директор на ДФЗ да делегира правомощията си по организацията и дейността на ДФЗ на друго длъжностно лице. Следователно оспореният административен акт е издаден от компетентен административен орган.

Административният акт е издаден при спазване на установената форма - спазена е писмената форма, като писмото в качеството си на индивидуален административен акт, съдържа изискуемите по чл. 59, ал. 2 от АПК реквизити, включително посочени фактически и правни основания за издаването му.

Съгласно чл. 6, ал. 1 и 2 от Наредбата биологичните направления се изпълняват за период от пет последователни години, като срокът започва да тече от началото на годината на подаване и одобрение на „Заявлението за подпомагане“, което през първата година на кандидатстване е и „Заявление за плащане“. През всяка следваща година до изтичане на петгодишния срок кандидатите за подпомагане подават „Заявление за плащане“.

Съгласно чл. 15, ал. 3, т. 2 от Наредбата, ДФЗ прекратява поетия ангажимент и подпомаганите лица възстановяват получената финансова помощ по съответното направление съобразно разпоредбите на ал. 4, когато преустановят прилагането на съответното направление преди изтичане на срока по чл. 6, ал. 1 от Наредбата.

В случая, с оглед останалото недоказано от страна на жалбоподателя валидно прехвърляне на заявление за подпомагане, направените опити за подаване на „Заявление за плащане“ при спазване на законовите изисквания за стопанската 2018 г. от страна на соченото за правопреемник дружество аргументи не са относими за процесния случай. Ангажирани са доказателства относно неодобрението за прехвърляне на заявлението за подпомагане, което обяснява и невъзможността в системата да се подаде заявление за плащане с друг уникален регистрационен номер, различен от този на кандидата, поел ангажимента по Мярка 11.

При тези данни, правилно ответникът е приел, че оспорваният не е изпълнил изискванията на чл. 15, ал. 3, т. 2 от Наредба № 4 от 24.02.2015 г., което е основание за прекратяване на ангажимента по Мярка 11 на оспорвания. Описаните правни основания за издаване на атакувания акт съответстват на описаните в него фактически основания.

Предвид гореизложените съображения, съдът намира, че оспореният акт, с който е прекратен биологичен ангажимент по Мярка 11 „Биологично земеделие“ от ПРСР за периода 2014-2020 г. за кампания 2018 г., е законосъобразен. Актът е постановен в

съответствие с материалния закон, при липса на съществени нарушения на административно-производствените правила и изискването за форма на административния акт. Същият е издаден от компетентен административен орган, след изясняване на релевантните факти и обстоятелства от значение за преценката на основанията за допустимост на подпомагането. В хода на проведеното производство ответникът е приложил коректно материалния закон към установените факти, поради което атакуваният акт е законосъобразен и следва да бъде оставен в сила.

По разноските в производството:

Предвид изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 3 от АПК на административния орган следва да бъдат присъдени и разноски, представляващи юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 (сто) лева, съобразно разпоредбите на чл. 144 от АПК, във вр. с чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III-то отделение, 34-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 5, ап. 18, представлявано от управителя Д. С. В., чрез адв. Д. Б. - САК, с адрес: [населено място], [улица], ет. 6, оф. 14, против Уведомително писмо /Акт/ № 01-2600/6551#6 от 28.06.2019 г. за прекратяване на биологичен ангажимент по Мярка 11 „Биологично земеделие“ от Програма за развитие на селските райони /ПРСР/ 2014-2020 г. за кампания 2018 г., издадено от заместник-изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“.

ОСЪЖДА [фирма],[ЕИК], представлявано от управителя Д. С. В. да заплати на Държавен фонд „Земеделие“, със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица] направените разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България в четиринадесет дневен срок от съобщаването на страните за постановяването му.

съдия: